

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 965

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 20 octombrie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECRETE				
805. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Aeronautică</i>	2	3.083. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri pentru aprobarea Procedurii de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene	6	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 444 din 23 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „la secția civilă a tribunalului în a căruia circumscripție se află sediul entității”, cuprinsă în art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–3	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
347. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Elena Mihăilă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale	4	1.073. — Ordin pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017	7–9	
348. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Mircea-Valentin Cărlan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității pentru Digitalizarea României	4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 53 din 14 septembrie 2020 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)				10–16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
1.477/1.056. — Ordin al ministrului muncii și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere), aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011....	5	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE		
24.154. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din 11 octombrie 2020				16

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului *Virtutea Aeronautică***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 460/2002 privind Ordinul *Virtutea Aeronautică* și Medalia *Virtutea Aeronautică*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul aniversării a 100 de ani de la înființare, în semn de apreciere a rezultatelor importante obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice încredințate, pentru profesionalismul de care a dat dovadă contribuind la promovarea imaginii Armatei României,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* în grad de *Comandor*, cu însemn de pace, pentru militari, Drapelului de Luptă al Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 20 octombrie 2020.
Nr. 805.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 444**

din 23 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității”, cuprinsă în art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 173 din 26 martie 2019.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Alexandrina Mladin în Dosarul nr. 32.719/3/2018 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 534D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 32.719/3/2018, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulată împotriva unei decizii de invalidare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale în ceea ce privește efectul stabilirii competenței exclusive a Tribunalului București în soluționarea tuturor contestațiilor formulate împotriva deciziilor emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. În acest sens, se arată că norma criticată impune o sarcină disproporționată și cauzează un vădit dezechilibru, lipsind persoanele îndreptățite la acordarea de măsuri reparatorii de posibilitatea de a ataca deciziile emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la tribunalele din raza teritorială a domiciliului acestora. De asemenea, se arată că în acest mod se generează costuri suplimentare legate de proces (deplasare, cazare, hrană etc.) creându-se astfel o discriminare între locuitorii din capitală și cei ce locuiesc la sute de kilometri distanță.

7. Se mai susține că prevederea legală criticată încalcă posibilitatea unei persoane îndreptățite de a avea acces la actul de justiție cu costuri rezonabile, stricând echilibrul care trebuie să existe între o autoritate și un simplu cetățean, ca premisă a posibilității verificării judiciare a unei nedreptăți. În acest mod este distrus raportul rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele procedurale utilizate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 278 din 17 mai 2013. Analizând motivarea excepției, Curtea reține că obiectul acesteia îl reprezintă sintagma „la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității”, cuprinsă în art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, al căror conținut normativ, la data sesizării, era următorul: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.”

12. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 — Egalitatea în drepturi, art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 24 — Dreptul la apărare și art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării sale, prin încheierea din 11 februarie 2019, textul de lege criticat a fost modificat prin Legea nr. 111/2019 pentru modificarea alin. (1) al art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 28 mai 2019, chiar în sensul vizat de către autoarea excepției de neconstituționalitate, astfel încât, în prezent, deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află imobilul, iar nu la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, cum prevedea textul de lege criticat înainte de modificarea acestuia.

14. Prin urmare, ținând seama de faptul că susținerile autoarei excepției au fost soluționate prin intervenția legiuitorului, în sensul dorit de aceasta, astfel încât, în prezent, nu mai este în vigoare soluția legislativă criticată, că încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost pronunțată anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 111/2019, precum și de faptul că, potrivit jurisprudenței Curții, momentul la care se raportează expresia „în vigoare”, din art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, este acela al pronunțării Curții asupra excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate este devenită inadmisibilă (a se vedea în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 287 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 25 iulie 2019, paragraful 24, sau nr. 997 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007).

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității”, cuprinsă în art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Alexandrina Mladin, în Dosarul nr. 32.719/3/2018 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Elena Mihăilă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Având în vedere Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 94.169 din 16 octombrie 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/22.937/A.T. din 16 octombrie 2020, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 34.695/2020,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Elena Mihăilă, consilier superior în cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 octombrie 2020.
Nr. 347.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Mircea-Valentin Cârlan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității pentru Digitalizarea României

Având în vedere propunerea Autorității pentru Digitalizarea României formulată prin Adresa nr. 2.733 din 7 octombrie 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/21.321/A.T. din 7 octombrie 2020, precum și Adresa nr. 33.658/2020 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mircea-Valentin Cârlan exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității pentru Digitalizarea României pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 octombrie 2020.
Nr. 348.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.477 din 12 octombrie 2020

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ
Nr. 1.056 din 14 octombrie 2020

ORDIN

**privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România —
nivel de ocupație (șase caractere), aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei
și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011**

În baza:

— art. 14 alin. (2) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare;
— Hotărârii Guvernului nr. 575 bis/1992 cu privire la realizarea unor nomenclatoare unitare de interes general prevăzute în concepția generală a informatizării în România;
— art. 9 și 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2010 privind aprobarea structurii Clasificării ocupațiilor din România — nivel grupă de bază, conform Clasificării internaționale standard a ocupațiilor — ISCO 08, republicată, cu modificările ulterioare;
— Ordinului ministrului muncii și solidarității sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 270/273/2002 privind aprobarea Procedurii de actualizare a nomenclatorului Clasificarea ocupațiilor din România;
având în vedere Referatul privind actualizarea Clasificării ocupațiilor din România (COR) nr. 1.836/DPOCMP din 21.07.2020 și Nota de prezentare și motivare nr. 44.913 din 21.09.2020,
în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completările ulterioare, și al art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și protecției sociale și președintele Institutului Național de Statistică emit următorul ordin:

Art. I. — Clasificarea ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere), aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 august 2011, cu modificările și

completările ulterioare, se modifică și se completează cu noile ocupații practicate în cadrul economiei naționale, prevăzute în lista din anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

Președintele Institutului Național de Statistică,
Tudorel Andrei

ANEXĂ

LISTA ocupațiilor practicate în cadrul economiei naționale care modifică și completează Clasificarea ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere)

Nr. crt.	Denumirea ocupației	Cod COR
1.	administrator programe naționale boli transmisibile	325201
2.	agent rețea boli transmisibile	325202
3.	arhitect naval	214494
4.	asistent coordonator programe naționale curative și boli netransmisibile	325203
5.	auditor public extern	121131
6.	cercetător de nave	214495
7.	recepționar medical	334403
8.	responsabil tehnic cu execuția	214239
9.	stilist extensii de păr	514104
10.	transcriptor medical	334404

Se mută ocupația „operator deratizare, dezinsecție, dezinfecție” din grupa de bază „9624 Muncitori pentru servicii de colectare/distribuție a apei și a lemnului de foc” în grupa de bază „9622 Muncitori pentru diverse servicii ocazionale” la codul 962205.

Se mută ocupația „disc jockey” din grupa de bază „2652 Muzicieni, cântăreți și compozitori” în grupa de bază „3435 Alți specialiști asimilați din domeniul artistic și cultural” la codul 343525.

Se redenumesc ocupația „agent de penitenciar” ca „agent de poliție penitenciară” și păstrează același cod 541301 în grupa de bază „5413 Agenți de penitenciar”.

ORDIN

**pentru aprobarea Procedurii de implementare a măsurii
„Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor”
din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța
de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri
pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe
nerambursabile, aferente Programului operațional
Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate
de COVID-19, precum și alte măsuri
în domeniul fondurilor europene**

Având în vedere:

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Schemei de ajutor de stat — Sprijin pentru IMM-uri în vederea depășirii crizei economice generate de pandemia de COVID-19, aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene și al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr. 1.060/2.857/2020;

— Referatul de aprobare nr. 440.833/DAPIMM din 14.10.2020 întocmit de către Direcția de antreprenoriat și programe pentru IMM,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția de antreprenoriat și programe pentru IMM și agențiile pentru IMM, atragere de investiții și promovare a exportului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

București, 19 octombrie 2020.
Nr. 3.083.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 3.946 din 13.10.2020 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul IV articolul 31 alineatul (14), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) prin farmaciile cu circuit deschis aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, pentru formele farmaceutice cu administrare orală, precum și pentru formele farmaceutice cu administrare subcutanată/intramusculară, după caz, corespunzătoare următoarelor DCI-uri: Filgrastimum, Pegfilgrastimum, medicamentele de tip hormonal care corespund DCI-urilor: Leuprorelinum, Goserelinum, Triptorelinum și Fulvestrantum și medicamentele de tip imunomodulator, care corespund DCI-urilor Interferonum alfa 2A și Interferonum alfa 2B, precum și Bortezomibum, Trastuzumabum (concentrația de 600 mg/5 ml), Azacitidinum și Rituximabum (concentrația de 120 mg/ml, 1.400 mg/flacon și 1.600 mg/flacon);

2. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament al surdității prin proteze auditive implantabile (implant cohlear și proteze auditive)” subtitlul „Unități care derulează programul”, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) Spitalul Clinic de copii «Dr. Victor Gomoiu» București.”

3. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament al bolilor neurologice” subtitlul „Unități care derulează programul”, după litera p) se introduce o nouă literă, litera q), cu următorul cuprins:

„q) Spitalul Clinic de copii «Dr. Victor Gomoiu» București.”

4. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament al hemofiliei și talasemiei” subtitlul „Unități care derulează programul”, la punctul 1), după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) Spitalul Clinic Colentina București.”

5. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul”, la punctul 1), după litera t) se introduce o nouă literă, litera Ț), cu următorul cuprins:

„Ț) Spitalul Clinic de copii «Dr. Victor Gomoiu» București.”

6. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul”, la punctul 2), după litera Ț) se introduce o nouă literă, litera t), cu următorul cuprins:

„t) Spitalul Clinic de copii «Dr. Victor Gomoiu» București.”

7. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul”, la punctul 20), după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) Spitalul Clinic de copii «Dr. Victor Gomoiu» București.”

8. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul”, după punctul 29) se introduce un nou punct, punctul 30), cu următorul cuprins:

„30) boli rare — medicamente incluse condiționat utilizate în tratamentul spitalicesc pentru bolnavi adulți cu boala Crohn luminală nonactivă/ușor activă, cu fistule perianale complexe atunci când fistulele prezintă un răspuns inadecvat la ce puțin un tratament convențional sau biologic;

— Institutul Clinic Fundeni București.”

9. Anexa nr. 13 M.2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 7 de la capitolul I din Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, în vederea aplicării dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2020, cu completările ulterioare, se stabilesc următoarele măsuri:

a) decontarea serviciilor de radioterapie, a serviciilor de monitorizare a evoluției bolii la pacienții cu afecțiuni oncologice prin PET-CT, a serviciilor de diagnostic și de monitorizare a bolii minime reziduale a bolnavilor cu leucemii acute prin imunofenotipare, examen citogenetic și/sau FISH și examen de biologie moleculară la copii și adulți, a serviciilor de diagnostic genetic al tumorilor solide maligne (sarcom Ewing și neuroblastom) la copii și adulți, a serviciilor de dializă, a serviciilor de tratament prin Gamma-Knife și a serviciilor de dozare a hemoglobinei glicozilate (HbA1c), acordate de unitățile specializate aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate pentru derularea programelor naționale de sănătate curative, se efectuează la nivelul realizat, raportat și validat în Platforma informatică a asigurărilor sociale de sănătate;

b) în situația depășirii valorilor de contract, pentru decontarea serviciilor prevăzute la lit. a), casele de asigurări de sănătate

încheie acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, în luna următoare lunii în care aceste servicii au fost acordate, raportate și validate în Platforma informatică a asigurărilor sociale de sănătate, după alocarea de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate a sumelor necesare în baza solicitărilor fundamentate ale caselor de asigurări de sănătate, acestea asigurându-se prin suplimentarea bugetului Fondului național unic de sănătate, după caz.

c) Măsurile prevăzute la lit. a)–b) sunt aplicabile până la data de 31 decembrie 2020.

Art. III. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 13 octombrie 2020.
Nr. 1.073.

ANEXĂ
(Anexa nr. 13 M.2)

CHESTIONAR DE EVALUARE

pentru includerea în Subprogramul de diagnostic și tratament al epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos

Județul
Localitatea
Unitatea sanitară
Adresă
Telefon
Fax
E-mail
Manager*: Nume Prenume
Adresă
Telefon fax
E-mail
Medic coordonator: Nume Prenume
Adresă
Telefon fax
E-mail
Director medical: Nume Prenume
Adresă
Telefon fax
E-mail

Capitolul 1. Relație contractuală în sistemul de asigurări sociale de sănătate

		DA	NU
1.	Unitate sanitară cu paturi aflată în relație contractuală cu casa de asigurări de sănătate pentru furnizarea de servicii medicale spitalicești		

Capitolul 2. Criterii privind structura organizatorică

		DA	NU
I	Unitate sanitară cu paturi care are în structura organizatorică aprobată:		
1.	— secție de neurochirurgie		
2.	— secție de neurologie		
3.	— secție ATI categoria I sau II, organizată conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1500/2009, cu modificările și completările ulterioare (precizați categoria ...)		
4.	— structură de explorări funcționale — explorări ale sistemului nervos		
5.	— structură de radiologie și imagistică medicală — RMN		
6.	— structură de specialitate în prevenirea infecțiilor nosocomiale asociate asistenței medicale conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.101/2016		
II	Linii de gardă 24/7 organizate la sediul unității sanitare, pentru specialitățile:		
1.	— neurochirurgie		
2.	— neurologie		
3.	— ATI		

* Răspunderea pentru completarea datelor îi revine managerului.

Capitolul 3. Criterii privind structura de personal

		DA	NU
1.	Încadrarea cu medici și personal sanitar mediu a secției de neurochirurgie conform Normativelor de personal pentru asistența medicală spitalicească, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.224/2010, cu modificările ulterioare (precizați nr. medicilor de specialitate și al asistenților medicali ...)		
2.	2 medici de specialitate neurochirurgie cu supraspecializare în neurochirurgie funcțională și stereotaxică		
3.	Încadrarea cu medici și personal sanitar mediu a secției de neurologie conform Normativelor de personal pentru asistența medicală spitalicească, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.224/2010, cu modificările ulterioare (precizați nr. medicilor de specialitate și al asistenților medicali ...)		
4.	Medic de specialitate neurologie cu atestat de studii complementare EEG și		
	medic de specialitate neurologie cu atestat de studii complementare EMG și		
	medic de specialitate neurologie cu atestat de studii complementare PEC		
5.	Încadrarea cu medici și personal sanitar mediu a structurii de radiologie și imagistică medicală conform Normativelor de personal pentru asistența medicală spitalicească, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.224/2010, cu modificările ulterioare (precizați nr. medicilor de specialitate și al asistenților medicali ...)		
6.	Încadrarea cu medici și personal sanitar mediu a secției de ATI conform Regulamentului de organizare și funcționare a secțiilor și compartimentelor de anestezie și terapie intensivă din unitățile sanitare, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.500/2009, cu modificările și completările ulterioare (precizați nr. medicilor de specialitate și al asistenților medicali ...)		
7.	Personal medical încadrat în structura de specialitate în prevenirea infecțiilor nosocomiale asociate asistenței medicale conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.101/2016		

Capitolul 4. Criterii privind dotarea

		DA	NU
1.	Aparatură complexă de stereotaxie (dispozitiv sau sistem stereotactic ce permite implantarea electrozilor la adâncime)		
2.	Electroencefalograf clasic		
3.	Electroencefalograf computerizat		
4.	Electromiograf		
5.	Aparat de potențiale evocate		
6.	Aparat RMN		

Declar pe propria răspundere, cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, că datele completate în chestionar sunt conforme cu realitatea.

Semnătura

Semnătura

Semnătura

*Manager,**Medic coordonator,**Director medical,*

.....

.....

.....

Capitolul 5

CAS

Unitatea sanitară:	0024251021102020 AVIZAT	NEAVIZAT
.....		

Semnătura

Semnătura

Semnătura

*Președinte director general,**Director relații contractuale,**Medic-șef,*

.....

.....

.....

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 53

din 14 septembrie 2020

Dosar nr. 1.283/1/2020

Ilie Iulian Dragomir	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Tândărescu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Elisabeta Roșu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Eugenia Voicheci	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Marius Dan Foițoș	— judecător la Secția penală
Ioana Alina Ilie	— judecător la Secția penală
Alin Sorin Nicolescu	— judecător la Secția penală
Oana Burnel	— judecător la Secția penală
Eleni Cristina Marcu	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 1.283/1/2020, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de domnul judecător Ilie Iulian Dragomir, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror șef al Secției judiciare Antonia Constantin

4. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.128/197/2018.

6. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; apelanții-pârâți Ministerul Finanțelor Publice, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov, și Administrația Națională a Penitenciarelor au depus, prin consilier juridic, puncte de vedere asupra chestiunii de drept, prin care au apreciat că sesizarea nu este admisibilă. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de

către instanțele naționale hotărârile judecătorești relevante ce au fost identificate, precum și opiniile teoretice exprimate de judecători, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

7. Domnul judecător Ilie Iulian Dragomir, președintele completului, constatând că nu sunt chestiuni prealabile, acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

8. Doamna procuror Antonia Constantin arată că din analiza jurisprudenței instanțelor a rezultat că s-a conturat practică neunitară, fiind pronunțate hotărâri judecătorești în sensul ambelor opinii, într-un număr semnificativ. De aceea apreciază că nu este întrunită cerința noutății prevăzută de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât mecanismul hotărârii prealabile nu poate fi utilizat, sesizarea urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

9. Domnul judecător Ilie Iulian Dragomir consultă membrii completului cu privire la existența unor întrebări pentru reprezentantul Ministerului Public.

10. Doamna judecător Laura-Mihaela Ivanovici, președintele Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție, întreabă dacă Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a verificat practica instanțelor naționale în problema supusă dezlegării.

11. Doamna procuror Antonia Constantin arată că în concluziile sale s-a ghidat după hotărârile judecătorești menționate în raportul întocmit de judecătorii-raportori, fără a face o identificare prealabilă a jurisprudenței.

12. Doamna judecător Bianca Elena Tândărescu întreabă dacă Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție verifică în acest moment jurisprudența pentru declanșarea unui recurs în interesul legii.

13. Doamna procuror Antonia Constantin arată că verificarea practicii judiciare a fost făcută exclusiv în vederea participării la acest dosar.

14. Constatând că nu mai sunt întrebări pentru reprezentantul Ministerului Public, domnul judecător Ilie Iulian Dragomir, președintele completului, declară dezbaterile încheiate.

15. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

16. Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 10 februarie 2020, în Dosarul nr. 7.128/197/2018, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: 1. *momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului material la acțiune*

în răspundere civilă delictuală în cazul faptelor ilicite cu caracter continuu; 2. au caracter continuu faptele pretins ilicite ce vizează condițiile de detenție pe durata executării pedepsei privative de libertate?

17. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 4 iunie 2020, cu nr. 1.283/1/2020, termenul de judecată fiind stabilit la 14 septembrie 2020.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

18. Codul civil

Art. 2.528. — „(1) Prescripția dreptului la acțiune în repararea unei pagube care a fost cauzată printr-o faptă ilicită începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

19. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoria Brașov, la data de 22 martie 2018, reclamantul X, în contradictoriu cu pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor, Statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, Penitenciarul Codlea, Penitenciarul Miercurea-Ciuc, Penitenciarul București-Rahova, Penitenciarul Timișoara și Penitenciarul Aiud, a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să constate încălcarea de către pârâți a normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, prevăzute de art. 1 alin. (3) din Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 433/C/2010 (*Normele aprobate prin Ordinul nr. 433/C/2010*); să oblige pârâții 1, 2 și 3 la plata sumei de 20.000 euro, cu titlu de daune morale pentru suferința produsă reclamantului ca urmare a încălcării normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare; să oblige pârâții 1, 2 și 4 la plata sumei de 10.000 euro, cu titlu de daune morale pentru suferința produsă reclamantului ca urmare a încălcării normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare; să oblige pârâții 1, 2 și 5 la plata sumei de 5.000 euro, cu titlu de daune morale pentru suferința produsă reclamantului ca urmare a încălcării normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare; să oblige pârâții 1, 2 și 6 la plata sumei de 3.000 euro, cu titlu de daune morale pentru suferința produsă reclamantului ca urmare a încălcării normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare; să oblige pârâții 1, 2 și 7 la plata sumei de 1.000 euro, cu titlu de daune morale pentru suferința produsă reclamantului ca urmare a încălcării normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare.

20. În motivarea cererii, în esență, reclamantul a arătat că a fost condamnat la executarea unei pedepse privative de libertate de 7 ani pentru infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 39/2003*), prin Sentința penală nr. 435 din 3 noiembrie 2010 a Tribunalului Brașov — Secția penală, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 49 din 31 martie 2011 a Curții de Apel Brașov — Secția penală și Decizia penală nr. 3.794 din 26 octombrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

21. Acesta a precizat perioadele de detenție în fiecare penitenciar și condițiile în care a fost cazat, susținând că sunt îndeplinite cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale.

22. Prin Sentința civilă nr. 9.828 din 31 octombrie 2018, pronunțată de Judecătoria Brașov — Secția civilă, s-a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Penitenciarul Aiud, invocată de acesta. S-a respins petitul 6 al acțiunii formulate de reclamant în contradictoriu cu pârâtul Penitenciarul Aiud, ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă și, în contradictoriu cu pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul român reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, ca neîntemeiat.

S-a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâții Penitenciarul Codlea, Statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Națională a Penitenciarelor, Penitenciarul București—Rahova și Penitenciarul Miercurea-Ciuc. S-a respins petitul 2 al acțiunii privind perioadele 17 iunie 2010 — 6 iulie 2010 și 23 noiembrie 2012 — 21 martie 2015 și petitele 3, 4 și 5 ale acțiunii formulate de reclamant în contradictoriu cu pârâții Penitenciarul Codlea, Statul român, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Națională a Penitenciarelor, Penitenciarul București—Rahova, Penitenciarul Timișoara și Penitenciarul Miercurea-Ciuc, ca prescise. S-a admis, în parte, acțiunea formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâții Penitenciarul Codlea, Statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov, și Administrația Națională a Penitenciarelor pentru perioada 22 martie 2015 — 29 aprilie 2015. S-a constatat că pârâții Penitenciarul Codlea, Statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice și Administrația Națională a Penitenciarelor au încălcat dispozițiile art. 1 alin. (3) din Normele aprobate prin Ordinul nr. 433/C/2010. Au fost obligați pârâții Penitenciarul Codlea, Statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, și Administrația Națională a Penitenciarelor să plătească în solidar reclamantului suma de 20 lei reprezentând daune morale.

23. În motivarea sentinței s-au reținut următoarele considerente: în privința excepției lipsei calității procesuale pasive a Penitenciarului Aiud, invocată de acesta, instanța a reținut că, fiind în tranzit, reclamantul a stat câteva ore în noaptea dintre 22/23 noiembrie 2012 în acest penitenciar, ceea ce nu echivalează cu încarcerarea/detenția.

24. În privința excepției prescripției dreptului material la acțiune, instanța a reținut că reclamantul a fost încarcerat la mai multe penitenciare din țară în perioada 17 iunie 2010 — 29 aprilie 2015, când a fost liberat condiționat. Raportat la această perioadă și probabil în funcție de perioada cât a fost încarcerat în fiecare dintre cele patru penitenciare (exceptând Penitenciarul Aiud), reclamantul a solicitat diferite sume cu titlu de daune morale cauzate de condițiile de detenție, care au încălcat art. 1 alin. (3) din Normele aprobate prin Ordinul nr. 433/C/2010.

25. Instanța a considerat că reclamantul a cunoscut paguba chiar din momentul în care a fost încarcerat în penitenciarele mai sus amintite, pentru că a trăit zi de zi în condițiile oferite de acestea, iar nu abia la momentul liberării.

26. Executarea pedepsei în sistemul penitenciar nu constituie un caz de suspendare sau întrerupere a cursului prescripției dreptului material la acțiune, deținuților fiindu-le recunoscut dreptul de a solicita constatarea încălcării drepturilor de care ar trebui să beneficieze pe durata executării pedepsei.

27. În privința persoanei răspunzătoare de pagubă, s-a constatat că aceasta a putut fi întotdeauna identificată drept penitenciarul în care a fost executată, în anumite perioade, pedeapsa și că nu era necesar a se executa integral pedeapsa pentru a se putea stabili cine era răspunzător de paguba produsă reclamantului, în calitate de deținut. În consecință, s-a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru perioada de 3 ani, anterioară introducerii cererii de chemare în judecată.

28. În privința pretențiilor aferente perioadei 22 martie 2015 — 29 aprilie 2015 (data liberării condiționate), când a fost încarcerat la Penitenciarul Codlea, s-a reținut că, raportat la volumul de aer (207,73 mc) și numărul de deținuți (36), fiecare persoană privată de libertate în regim deschis din celula E 4.2 avea asigurată 5,68 mc de aer, deci sub nivelul minim de 6 mc; așa fiind, în privința reclamantului s-a încălcat atât art. 1 alin. (3) lit. b) din Normele aprobate prin Ordinul nr. 433/C/2010, cât și

art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*), fiind supus la un tratament degradant.

29. Analizând elementele răspunderii civile delictuale, instanța de fond a constatat că, drept urmare a tratamentului degradant la care a fost supus reclamantul, prin lipsa volumului de aer prevăzut de lege, acesta a suferit un prejudiciu moral de natură a-i afecta starea psihică.

30. Fapta ilicită a pârâților constă în faptul că nu au asigurat reclamantului pe durata detenției, în perioada carantinei și a executării pedepsei în regim semideschis, volumul minim obligatoriu de aer, acesta fiind cazat într-o cameră supraaglomerată.

31. De asemenea, a reținut că între prejudiciul moral suferit de reclamant și fapta ilicită a pârâților există legătură de cauzalitate directă, fapta ilicită fiind cauza necesară a producerii prejudiciului.

32. Ca urmare, instanța de fond a stabilit cuantumul daunelor suferite de reclamant prin fapta imputabilă a pârâților la suma de 20 lei, apreciind că este mai mult decât suficientă pentru acoperirea prejudiciului încercat.

33. Împotriva acestei sentințe au declarat apel reclamantul și pârâțul Statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov.

34. Pârâțul Penitenciarul Timișoara și pârâta Administrația Națională a Penitenciarelor au formulat apeluri incidente.

35. Prin Decizia civilă nr. 1.018/Ap, pronunțată la 21 iunie 2019, Tribunalul Brașov — Secția I civilă a respins apelul declarat de pârâțul Statul român împotriva Sentinței civile nr. 9.828 din 31 octombrie 2018 și împotriva Încheierii de ședință din data de 10 aprilie 2018 pronunțate de Judecătoria Brașov — Secția civilă, a respins apelul declarat de reclamant, precum și apelurile incidente formulate de pârâții Penitenciarul Timișoara și Administrația Națională a Penitenciarelor.

36. Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a reținut că situația de fapt a fost corect și complet reținută de prima instanță, neexistând contestații cu privire la faptul că apelantul-reclamant, pentru o perioadă de aproximativ o lună de zile, nu a beneficiat de spațiul minim de detenție de 6 mc, conform dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Normele aprobate prin Ordinul nr. 433/C/2010.

37. În ceea ce privește apelul formulat de reclamant, tribunalul a constatat că nemulțumirea acestuia vizează admiterea de către prima instanță a excepției prescripției dreptului la acțiune, precum și cuantumului sumei acordate prin sentința apelată, considerat derizoriu.

38. În legătură cu fondul litigiului, prima critică adusă de apelantul-reclamant este legată de admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare datei de 22 martie 2015, în sensul că fapta ilicită a pârâților are caracter continuu, ea se epuizează în momentul punerii în libertate, acesta fiind, în opinia sa, momentul în care a cunoscut întinderea pagubei morale pricinuite.

39. Tribunalul a respins criticile, ca nefiind fondate, cu motivarea că, anterior analizării momentului de la care ar fi început să curgă termenul de prescripție, instanța a reținut că penitenciarul pârât trebuia să asigure condițiile minime obligatorii în mod succesiv, adică zi de zi, îndeplinirea acestora neputând fi considerată un tot unitar. Astfel cum în mod corect s-a reținut și de către prima instanță, pentru stabilirea momentului de la care a început să curgă termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de art. 2.517 din Codul civil, trebuie stabilită data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea. Este evident că apelantul-reclamant a cunoscut paguba chiar din momentul în care a fost încarcerat în penitenciarele de la care se pretind despăgubiri, pentru că a trăit zi de zi în condițiile oferite de

acestea și având, în atare condiții, posibilitatea de a o percepe zilnic, iar nu abia la momentul liberării.

40. Tribunalul a mai reținut că executarea pedepsei în sistemul penitenciar nu constituie un caz de suspendare sau întrerupere a executării prescripției dreptului material la acțiune, deținuților fiindu-le recunoscut dreptul de a solicita constatarea încălcării drepturilor de care ar trebui să beneficieze pe durata executării pedepsei.

41. Analiza prescripției dreptului material la acțiune are în vedere și împrejurarea că dreptul de acces la justiție, protejat de art. 6 din Convenție, nu este unul absolut, ci poate fi limitat în condițiile legii. În concret, este evident că securitatea raporturilor juridice nu poate fi încălcată prin cereri de chemare în judecată a statului și/sau a altor agenți ai statului pentru angajarea răspunderii civile a acestora, în contextul plasării reclamantului în condiții de detenție pretins necorespunzătoare, în mod nelimitat. Cu alte cuvinte, atât timp cât nu s-a invocat un prejudiciu născut ulterior liberării, pasivitatea reclamantului îi este imputabilă și atrage sancțiunea prescripției, aceasta fiind prevăzută de lege și având un scop legitim.

42. Împotriva deciziei instanței de apel au formulat recurs reclamantul și pârâțul Statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov.

43. Recurentul-reclamant a solicitat, în principal, admiterea recursului declarat și casarea hotărârii atacate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, întrucât, pentru perioada 17 iunie 2010 — 21 martie 2015, instanța a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului, iar, în subsidiar, a solicitat admiterea recursului declarat, casarea hotărârii atacate și, rejudecând, admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, raportat la perioada 17 iunie 2010 — 21 martie 2015.

44. Recurentul-pârât Statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov, a solicitat admiterea recursului, casarea, în parte, a hotărârii atacate, admiterea apelului declarat, cu consecința, în principal, a admiterii excepției lipsei calității procesuale pasive a Statului român, iar, în subsidiar, a respingerii, în totalitate, a acțiunii formulate de reclamant.

45. Prin întâmpinările formulate, intimații Administrația Națională a Penitenciarelor, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov, Penitenciarul Miercurea-Ciuc, Penitenciarul Timișoara, Penitenciarul Codlea și Penitenciarul București-Rahova au solicitat respingerea recursurilor formulate.

46. La termenul de judecată din 20 ianuarie 2020, recurentul-reclamant a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu privind interpretarea dispozițiilor art. 2.528 alin. (1) din Codul civil, respectiv să se stabilească momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului material la acțiune în răspundere civilă delictuală în cazul faptelor ilicite cu caracter continuu.

47. Prin Încheierea din 10 februarie 2020, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 a in. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecății.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

48. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru argumentele expuse în continuare.

49. Astfel, existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță, este dată de faptul că prezentul litigiu se află în fața instanței de recurs, ca instanță de ultim grad.

50. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 2.528 din Codul civil depinde soluționarea, pe fond, a cauzei, întrucât este necesar a se stabili care este momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a

dreptului material la acțiune în răspundere civilă delictuală în cazul faptelor ilicite cu caracter continuu.

51. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme de drept nu există o practică consistentă care să ducă la concluzia că ar exista o jurisprudență constantă și continuă în materia de referință, în baza unei interpretări unitare a textelor legale incidente.

52. Chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor instanței supreme.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

53. Recurentul-reclamant a formulat cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu privind interpretarea art. 2.528 alin. (1) din Codul civil, respectiv să se stabilească momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului material la acțiune în răspundere civilă delictuală în cazul faptelor ilicite cu caracter continuu. Acesta a precizat că starea de fapt în temeiul căreia a solicitat daunele morale are un caracter continuu, derulându-se pe toată perioada de detenție, iar faptul cauzator de prejudiciu a subzistat atât timp cât a fost supus tratamentului degradant.

54. A susținut că nu putea interveni prescripția distinct pentru fiecare perioadă în care a fost încarcerat, ci termenul de prescripție a început să curgă la un moment unic, acesta fiind momentul încetării faptei continue ilicite, respectiv la data liberării condiționate. Doar la momentul punerii sale în libertate a fost în măsură să aibă reprezentarea întregii fapte ilicite și a întregului prejudiciu produs prin această faptă.

55. Recurentul-reclamant a mai arătat, prin completarea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, depuse la data de 6 februarie 2020, că, în ipoteza în care ar fi dorit să se adreseze instanței europene cu o plângere întemeiată pe dispozițiile art. 3 din Convenție, vizând condițiile de detenție din penitenciarele în care a fost încarcerat, termenul de 6 luni în care ar fi trebuit să inițieze acest demers judiciar începea să curgă de la data liberării, detenția fiind considerată o „situație continuă”, respectiv o încălcare continuă a drepturilor persoanei de către Statul român.

56. Recurentul-pârât Statul român a solicitat respingerea cererii de sesizare, ca fiind inadmisibilă.

57. Intimatul Penitenciarul Miercurea-Ciuc a apreciat că nu este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, astfel că a solicitat respingerea cererii.

58. Intimata Administrația Națională a Penitenciarelor a precizat că o astfel de cerere este inadmisibilă, având în vedere că nu sunt întrunite prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

59. Intimatul Penitenciarul Aiud a apreciat că termenul de prescripție este de 3 ani, conform art. 2.517 din Codul civil, iar recurentul-reclamant nu a acționat cu o minimă diligență în valorificarea drepturilor sale conferite de legislația civilă, în limitele temporale statuate de legiuitor, sancțiunea legală procesuală care a intervenit în această materie fiind prescripția dreptului material la acțiune.

60. Intimatul Penitenciarul Codlea a apreciat pretențiile recurentului-reclamant ca fiind prescrise, astfel încât nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă.

61. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, apelanții-pârâți Ministerul Finanțelor Publice, prin

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov, și Administrația Națională a Penitenciarelor au depus, prin consilier juridic, puncte de vedere asupra chestiunii de drept, prin care au apreciat că sesizarea nu este admisibilă, nefiind îndeplinită condiția noutății.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

62. Completul de judecată investit cu soluționarea recursurilor în Dosarul nr. 7.128/197/2018 a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, și art. 2.500 alin. (1) din Codul civil, prescripția extinctivă poate fi definită ca fiind acea sancțiune care constă în stingerea, în condițiile stabilite de lege, a dreptului material la acțiune neexercitat în termen.

63. În materia angajării răspunderii civile delictuale este aplicabil termenul general de prescripție de 3 ani, care începe să curgă de la data la care păgubitul a cunoscut sau trebuia ori putea să cunoască paguba și pe cel care răspunde de ea ori de la expirarea termenului prevăzut de lege.

64. Recurentul-reclamant a cunoscut atât paguba pe care a invocat-o, cât și pe cel/cei răspunzător/răspunzătoare de producerea ei în timpul executării pedepsei privative de libertate.

65. Un argument în plus îl constituie faptul că, în perioada executării pedepsei privative de libertate, reclamatul a fost transferat în mai multe penitenciare, iar, în cadrul aceluiași penitenciar, a ocupat, de-a lungul șederii, mai multe încăperi, situație în raport cu care condițiile efective în care a locuit au fost diferite, acesta având posibilitatea de a solicita despăgubiri pentru eventualele prejudicii cauzate de fiecare dată când avea contact cu acea nouă realitate.

66. Susținerile recurentului-reclamant potrivit cărora, în ipoteza în care ar fi dorit să se adreseze instanței europene cu o plângere întemeiată pe dispozițiile art. 3 din Convenție, vizând condițiile de detenție din penitenciarele în care a fost încarcerat, termenul de 6 luni în care ar fi trebuit să inițieze acest demers judiciar începea să curgă de la data liberării, nu pot constitui un argument juridic pentru a aprecia că termenul de prescripție începe să curgă de la o altă dată decât cea prevăzută de art. 2.528 alin. (1) din Codul civil, demersurile judiciare fiind diferite, astfel că dispozițiile aplicabile fiecărei situații în parte nu pot fi interpretate prin analogie.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

67. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești definitive, precum și opinii teoretice ale magistraților asupra chestiunii de drept supuse dezlegării, conturându-se existența a două orientări jurisprudențiale diferite.

68. Astfel, într-o opinie, s-a apreciat că faptul ilicit cauzator de prejudicii, așa cum a fost relevat de datele speței (motivele de fapt ale cererii împreună cu temeiul juridic) nu este reprezentat de încarcerarea reclamantului, ci de nerespectarea condițiilor de cazare a persoanelor private de libertate, prevăzute de Normele aprobate prin Ordinul nr. 433/C/2010, și că el subzistă atât timp cât condițiile neconforme de detenție pe durata executării pedepsei privative de libertate există, având caracter continuu, prejudiciul nefiind posibil de cuantificat decât după epuizarea elementului ilicit. Astfel fiind, deși prescripția a început să curgă la momentul încarcerării și cunoașterii condițiilor de cazare de către reclamant, ea nu poate fi considerată împlinită din cauza atingerii continue aduse dreptului subiectiv al acestuia. În cazul unei fapte ilicite care are caracter continuu (prejudiciul produs de ea se permanentizează, fără discontinuitate în timp), ca în cauza de față, dreptul material la acțiune începe să curgă nu de la momentul inițial al săvârșirii faptei ilicite, ci de la data încetării acțiunii sau inacțiunii ilicite.

69. S-a arătat și că numai la momentul încetării detenției reclamantul are cunoștință de întinderea pagubei. Cât privește cunoașterea persoanei responsabile de producerea pagubei, acestea naște probleme legate de calitatea procesuală pasivă, în sensul că, dacă reclamantul a fost încarcerat în mai multe penitenciare, calitate procesuală pasivă are fiecare penitenciar în parte, iar problema curgerii termenului de prescripție a dreptului material la acțiune suportă mai multe particularități. Astfel, pe parcursul executării unei pedepse privative de libertate este posibil să existe mai multe fapte ilicite continue și mai mulți responsabili de acestea, existând mai multe termene de prescripție care curg succesiv.

70. În acest sens s-au pronunțat următoarele hotărâri judecătorești: deciziile civile nr. 955 din 17 octombrie 2019 și nr. 110 din 16 ianuarie 2019 pronunțate Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă, Sentința civilă nr. 1.573 din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, rămasă definitivă prin respingerea apelurilor prin Decizia nr. 897 din 2 decembrie 2019 a Tribunalului Mehedinți — Secția I civilă, respectiv respingerea recursului prin Decizia nr. 332 din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, Sentința nr. 94 din 14 ianuarie 2020 pronunțată de Judecătoria Botoșani — Secția I civilă, definitivă prin neapelare, deciziile nr. 2.304 din 3 decembrie 2019, nr. 2.022 din 12 noiembrie 2019 și nr. 285 din 4 februarie 2020 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă.

71. Într-o a doua opinie s-a apreciat că termenul de prescripție începe să curgă la sfârșitul fiecărei zile de detenție, și nu unitar, de la data liberării condiționate, având în vedere că, în cursul detenției, condițiile se pot modifica și nu se poate aprecia că prejudiciul este unul unitar, aferent întregii perioade de detenție.

72. În acest sens s-au pronunțat: deciziile civile ale Curții de Apel Brașov — Secția civilă nr. 1.239/Ap din 30 septembrie 2019, definitivă prin nerecurare, nr. 1.901/Ap din 12 decembrie 2018, definitivă prin Decizia nr. 285 din 4 februarie 2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă; nr. 1.953/Ap din 18 decembrie 2018, definitivă prin Decizia nr. 2.022 din 12 noiembrie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă, Decizia nr. 1.631 din 3 octombrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă.

73. instanțele naționale au opinat și că fapta ilicită continuă nu este definită legal, însă, în contextul prescripției dreptului material la acțiune, poate fi caracterizată prin faptul că prejudiciul produs de ea se permanentizează, fără discontinuitate în timp. Important, în determinarea momentului de la care curge prescripția, este dacă prejudiciul este cuantificabil sau nu (presupunând, desigur, că este cunoscut cel care răspunde), indiferent dacă fapta continuă încă. Altfel spus, momentul de început al prescripției nu poate fi stabilit numai în funcție de caracterul continuu al faptei ilicite, deci nu poate fi același în cazul tuturor faptelor ilicite continue, ci trebuie analizat, de la caz la caz, momentul la care cel păgubit are toate elementele necesare declanșării demersului judiciar menit să îi asigure protecția dreptului său.

74. Cu privire la cea de-a doua întrebare s-a apreciat, de asemenea, că răspunsul trebuie nuanțat de la caz la caz, deoarece consecințele păgubitoare pe care le înregistrează victima nu au un singur fapt generator, ci mai multe, un complex de fapte ilicite care se manifestă concomitent sau succesiv, care, de asemenea, trebuie analizate fiecare în parte pentru a stabili caracterul continuu sau nu. Faptul că reclamantul formulează o cerere de despăgubire globală reprezintă doar opțiunea formală de exprimare a pretenției, fără a aduce atingere caracterului segregat al pagubei suferite.

75. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

76. Din verificările efectuate rezultă că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 2.528 din Codul civil.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

77. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au constatat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că, întrucât problema sesizată și-a găsit aplicare în jurisprudența instanțelor naționale, iar rezolvarea chestiunii de drept nu este uniformă, concluzia ce se impune este aceea că nu este îndeplinită cerința privind noutatea, drept condiție a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, ci sunt create premisele unui alt mecanism de unificare, ce exclude demersul actual al Curții de Apel Brașov.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

78. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

79. Potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

80. Conform art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.”

81. Din dispozițiile legale menționate se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie îndeplinite cumulativ, după cum urmează: existența unei cauze aflate în curs de judecată; instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; soluționarea, pe fond, a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; chestiunea de drept în discuție să fie nouă; chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție ori obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

82. Procedând, în prealabil, la o analiză asupra admisibilității sesizării se constată că primele patru și ultima dintre condiții sunt îndeplinite, întrucât există o cauză în curs de judecată, care face obiectul Dosarului nr. 7.128/197/2018, în care se judecă recursurile declarate de reclamant și de pârâul Statul român împotriva Deciziei civile nr. 1.018 din 21 iunie 2019 pronunțate de Tribunalul Brașov — Secția I civilă.

83. Curtea de Apel Braşov — Secţia civilă judecă pricina în ultimă instanţă, urmând a pronunţa o hotărâre definitivă, în condiţiile art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă.

84. De asemenea, este îndeplinită şi condiţia legăturii cu fondul, faţă de criticile invocate în recurs, a căror soluţionare este determinată de dezlegarea solicitată a fi dată de instanţa supremă.

85. Referitor la cerinţa noutăţii chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, în lipsa unei definiţii legale a acestei noţiuni şi a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, revine Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, sesizate, cu pronunţarea unei hotărâri prealabile, sarcina să stabilească dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

86. În acest sens, în jurisprudenţa sa constantă (Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; Decizia nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015; Decizia nr. 41 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că este îndeplinită cerinţa noutăţii atunci când chestiunea de drept îşi are izvorul în reglementările recent intrate în vigoare, cărora instanţele nu le-au dat încă o anume interpretare şi aplicare la nivel jurisprudenţial, ori dacă se impun anumite clarificări într-un context legislativ nou sau modificat faţă de unul anterior, de natură să impună reinterpretarea textului de lege analizat.

87. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanţelor, în urma unor interpretări concretizate într-o practică judiciară neuniformă, aspect care estompează noutatea, drept condiţie a sesizării Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în procedura pronunţării unei hotărâri prealabile, dar, în egală măsură, creează premisele unui alt mecanism de unificare.

88. Din examinarea hotărârilor judecătoreşti depuse la dosarul cauzei rezultă că instanţele naţionale s-au confruntat cu problema de drept în discuţie, dându-i interpretări contradictorii.

89. Astfel, litigiul în cadrul căruia s-a formulat sesizarea instanţei supreme pentru pronunţarea unei hotărâri prealabile vizează o cauză având ca obiect solicitarea reclamantului de obligare a părţilor la plata daunelor morale pentru suferinţa produsă ca urmare a încălcării normelor minime obligatorii privind condiţiile de cazare a persoanelor private de libertate, prevăzute de art. 1 alin. (3) din Normele aprobate prin Ordinul nr. 433/C/2010.

90. Problema de drept a cărei lămurire se solicită derivă din interpretarea diferită a dispoziţiilor art. 2.528 alin. (1) din Codul civil în privinţa momentului de la care începe să curgă termenul de prescripţie de 3 ani a dreptului material la acţiune pentru repararea pagubei cauzate prin fapta ilicită cauzatoare de prejudicii, reprezentată de condiţiile improprii de detenţie şi, respectiv, dacă faptele pretins ilicite ce vizează condiţiile de detenţie pe durata executării pedepsei privative de libertate au caracter continuu.

91. Din examinarea hotărârilor judecătoreşti indicate în capitolul VII al prezentei decizii rezultă că instanţele naţionale au soluţionat, prin hotărâri definitive, astfel de litigii, în care au dat interpretări diferite acestor dispoziţii legale.

92. În esenţă, unele instanţe au considerat că fapta cauzatoare de prejudicii reprezentată de condiţiile improprii de

detenţie a fost cunoscută de reclamantii din acest tip de cauze încă din perioada detenţiei, pentru fiecare loc de detenţie în parte, în acelaşi timp fiind cunoscute atât pagubele suferite, cât şi persoanele răspunzătoare de cauzarea acestora încă de la producerea prejudiciului. În consecinţă, şi momentul de la care începe să curgă termenul de prescripţie de 3 ani a dreptului material la acţiunea în repararea pagubei cauzate de fapta ilicită începe să curgă în această perioadă.

93. Alte instanţe, dimpotrivă, au arătat că fapta cu caracter ilicit imputată părţilor are caracter continuu, s-a derulat în perioada în care reclamantul a fost încarcerat în condiţii pretins inadecvate şi a încetat la momentul în care a fost pus în libertate, astfel încât şi termenul de prescripţie începe să curgă la aceeaşi dată.

94. În egală măsură, şi opiniile exprimate de instanţe sunt în sensul orientărilor jurisprudenţiale, astfel încât se poate, în mod rezonabil, considera că acestea se vor materializa în hotărâri judecătoreşti în ambele sensuri, deja conturate.

95. În aceste condiţii, întrucât problema sesizată şi-a găsit aplicare în jurisprudenţa instanţelor naţionale, iar rezolvarea chestiunii de drept nu este uniformă, concluzia ce se impune este aceea că nu este îndeplinită cerinţa privind noutatea, drept condiţie a sesizării Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în procedura pronunţării unei hotărâri prealabile, ci sunt create premisele unui alt mecanism de unificare, ce exclude demersul actual al Curţii de Apel Braşov.

96. De asemenea, în jurisprudenţa sa recentă, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a statuat că: „38. În ipoteza în care dispoziţiile legale în discuţie au fost aplicate şi interpretate de instanţe în mod neunitar, prin hotărâri judecătoreşti definitive/irrevocabile, se constată că există o practică judiciară conturată, fapt ce determină pierderea caracterului de noutate al problemei de drept supuse analizei. 39. Aşadar, existenţa unei practici neunitare denotă nu numai că se poate recurge la mecanismul recursului în interesul legii, ci şi că nu mai poate fi sesizată Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie pentru pronunţarea unei hotărâri prealabile, deoarece scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins, problema de drept care a suscit-o nemaifiind, prin urmare, una nouă, ci una care a creat deja practică diferită.” — Decizia nr. 3 din 14 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 18 februarie 2019; în acelaşi sens sunt şi deciziile nr. 58 din 17 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 30 octombrie 2018; nr. 27 din 3 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 24 octombrie 2019; nr. 70 din 15 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 7 decembrie 2018 etc.

97. S-a putut observa, din hotărârile judecătoreşti comunicate în prezentul dosar, în considerarea jurisprudenţei instanţelor naţionale în materie, că opiniile judecătorilor diferă chiar şi în cadrul circumscripţiei aceleiaşi curţi de apel sau aceluiaşi tribunal şi că dovada soluţionării diferite a prezentei probleme de drept exista anterior actului de sesizare a instanţei supreme.

98. În ipoteza în care dispoziţiile legale în discuţie au fost aplicate şi interpretate de instanţe în mod neunitar, prin hotărâri judecătoreşti definitive/irrevocabile, caracterul de noutate al problemei de drept supuse analizei se pierde.

99. Prin urmare, în cauza de faţă, mecanismul de unificare al hotărârii prealabile nu mai poate fi utilizat, câtă vreme nu se pune problema lămuririi unei chestiuni de drept cu caracter de noutate care să facă obiect al sesizării, ci se semnalează necesitatea asigurării unei interpretări şi aplicări unitare a legii de către toate instanţele judecătoreşti, scop care se poate atinge numai prin formularea unui recurs în interesul legii.

100. Având în vedere considerentele arătate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi uzitat atât timp cât legiuitorul a limitat, prin condițiile de admisibilitate analizate, rolul unificator al acestei instituții juridice numai în privința chestiunilor de drept noi, astfel încât sesizarea nu este admisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.128/197/2018, cu privire la următoarea chestiune de drept:

„1. Momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului material la acțiune în răspunderea civilă delictuală în cazul faptelor ilicite cu caracter continuu.

2. Au caracter continuu faptele pretins ilicite ce vizează condițiile de detenție pe durata executării pedepsei privative de libertate?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 septembrie 2020.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ILIE IULIAN DRAGOMIR

Magistrat-asistent,

Elena Adriana Stamatescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din 11 octombrie 2020

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1.	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA TIMIȘ	partid politic
2.	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA TIMIȘ	partid politic

București, 20 octombrie 2020.

Nr. 24.154.

0024251021102020

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,

bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

